

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

พุทธภูมิขวางไว้

เดี๋ยวนี้นับวันหลงหน้าหลงหลัง ใครไปเห็นไปเจออยู่ที่ไหนให้ไปจูงแขนมานะ หลงแล้วเดี๋ยวนี้เป็นแล้วนะ ปีนี้เด่นมาก ไปที่ไหนหลงที่นั่นๆ เป็นอย่างนั้นนะ พระมาส่งกุฏิแล้วมาคุยยังไม่ยอมรับว่าเป็นกุฏิเจ้าของ ฟังซินะ มันเป็นคนขนาดนั้นนะ ไปดูผ้าเช็ดเท้า มาดูกุฏิยังไม่ยอมรับว่าเป็นกุฏิเจ้าของ เอาผ้าเช็ดเท้ามาดู ดูโองน้ำล้างเท้า เทียบกันๆ แล้วค่อยยอมรับๆ จึงยอมรับกุฏิ เป็นอย่างนั้นเดี๋ยวนี้ ใครเคยคิดเมื่อไร เป็นแล้วเดี๋ยวนี้ หลงอย่างนั้นแหละ ไปไหนหลงไปเลย หลงทิศหลงแดน

บางวันก็ฟาดเข้าไปโน่น เห็นไฟเขา มันไม่มีทางไป เห็นไฟมันต้องพุ่งใส่ไฟ ไปถามเขา กุฏิของเราอยู่ทางไหน เขาก็บอก บอกเขาก็ชี้บอกถูก ไปก็ฟาดไปนั่นอีก เขาก็ตามเรื่อย เป็นอย่างนั้นละเดี๋ยวนี้ โอ๊ย หลงนะ หลงหน้าหลงหลังไม่เป็นท่าแหละ ความจำมั่นเป็นอันหนึ่ง ความจำได้หดย่นเข้ามาๆ คงจะมากขึ้นเรื่อยๆ สัญญาความจำค่อยหดเข้ามาๆ สังขารความปรุง ปรุงได้ธรรมดา

วันนี้ตอนเที่ยงเราก็ไปเทศน์ที่วัดโพธิ์ เทศน์ที่วัดโพธิ์เมื่อวานเป็นวันเกิดของท่านเจ้าคุณวัดโพธิ์ ขนของใส่รถเราเต็ม รถกระบะสองคันเต็มเอี้ยดจากโกดังเอาไปถวายท่าน จากนั้นก็เทศน์ว่าการได้เงิน ๑๓๐,๐๐๐ ก็มอบถวายท่านแล้วก็มา เมื่อวานนี้

พี่น้องทั้งหลายให้หันหน้าเข้าศีลเข้าธรรมนะ ที่อื่นหาที่หลบหลีกไม่ได้ มีศีลธรรมเท่านั้นเป็นที่ร่มเย็นแก่จิตใจ วัตถุสิ่งของอะไรไม่ทำความเย็นใจให้เหมือนธรรม ธรรมให้ความสงบเย็นใจได้สบายๆ วัตถุเหล่านั้นเป็นเครื่องส่งเสริมพอเป็นความสะดวกสบายบ้างเล็กน้อย หลักใหญ่คือความสุขความทุกข์จะมารวมที่ใจ ให้ปรับปรุงใจของเราให้ดีด้วยศีลด้วยธรรม นำอย่างอื่นมาปรับปรุงไม่ดี ไม่เกิดประโยชน์ เอาศีลธรรมเข้าอบรมจิตใจ

โธ่ จิตใจนี้เวลาแสดงฤทธิ์ของง่ายหรือ เราได้ยินพ่อแม่ครูจารย์มันท่านเล่าอยู่ วัดถ้ำสาริกา ที่ว่าจิตของท่านลงพรึบแล้วก็มีผีใหญ่ตนหนึ่งแบกตะบองมาจะมาตีท่าน เราก็เขียนแล้วในประวัติท่าน รบกันกับผีใหญ่ ผีใหญ่ยอมถวายตัวเป็นลูกศิษย์ แล้วผีในบริเวณเขาบอกหมดที่อยู่ในอำนาจเขาปกครอง นครนายก นครราชสีมา เขตนั้นละ ผีนี้ละเป็นผู้บังคับบัญชาในวงผีทั้งหลายบริษัทบริวาร เข้ามาจะมาตีท่าน จิตของท่านรวมพรึบลงไป ผีใหญ่แบกตะบองใหญ่มาจะมาตี

ท่านเทศนาว่าการสอนกันกับผี ผีก็เลยทิ้งตะบองเหล็กใหญ่ที่จะมาตีท่านลง หมอบราบกราบท่านถวายตัวเป็นลูกศิษย์ บรรดาผีทั้งหลายเหล่านี้อยู่ในอำนาจของผี ดนนี้ทั้งนั้น นครนายก นครราชสีมา แล้วทางไหนบ้าง สระบุรีหรือที่ต่อกัน ผีนี้เป็น ผู้ปกครองหมดว้างั้น เวลายอมรับแล้วเย็นใจสบายใจ เรื่องผีไม่มีปัญหาอะไรจะให้ท่าน เกิดความขัดข้องอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะผีมีวิธีการต่างๆ นายเขาเล่าให้ท่านฟัง พวกผีมี วิธีการต่างๆ ให้ชัดให้ชองเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่งั้นละ ที่นี้พอผีตนนี้ลงแล้วท่านบอกท่านไม่ ต้องเกรงว่าจะเกิดอุปสรรคขัดข้องอะไรๆ ต่อท่านเพราะผีมาทำไม่มี เขาถวายตัวเป็นลูก ศิษย์แล้ว แน่ะฟังซิ

นั่นละที่จิตของท่านลง ลงพริบนี้หมดเลย โลกธาตุว่างหมดเลย เราก็ได้ยินแต่ ท่านเล่าให้ฟัง ไม่เคยคิดเคยคาด บทเวลาเราเป็นเราก็ไปเป็นที่หนองผือ ขึ้นไปเล่าให้ ท่านฟังท่านรู้สึกเมตตาดิ้นเต้นมากนะ เพราะเป็นเหมือนกันท่านว่า จิตเราลงก็ลงแบบ เดียวกัน พริบนี้หมดเลย โลกธาตุว่างหมดเลย อัจฉรย์เกินเหตุเกินผลอยู่อย่างนั้น ก็ มาเล่าถวายท่าน ท่านก็รู้สึกมีความเมตตาดิ้นเต้นกับความเป็นของเรา ที่นี้ ๒-๓ วันมา ทำให้มันเป็นอย่างนั้นมันไม่เป็น กลับไปหาท่านบอกว่า ที่นี้มันไม่เป็นอย่างนั้น ท่านดู เอาเสียแหลกเลย มันเป็นบ้าหรือ มันเป็นแล้วมันก็แล้วไปแล้วมันผ่านไปแล้วยังมัน ะไร มันจะเป็นใหม่ก็เกิดขึ้นจากปัจจุบันท่านว่า มันจะเป็นเรื่องอะไรเกิดขึ้นจากจิตต ภาวนา อย่าไปคาดไปคิดผิดทั้งเพ

เราก็ไม่ลืมท่านดูเอา ๒-๓ วันหลังว่าจะทำให้เป็นอย่างนั้นอีกมันไม่เป็น จึงไป กราบเรียนท่าน ท่านดูเอาเสียแหลกเลย ผมก็เป็นหนเดียวเท่านั้นละ คือเป็นแบบ เดียวกัน ท่านเล่าให้ฟังอยู่ที่ถ้ำสาริกาผีใหญ่มาตีท่าน แต่เราไม่มีผีใหญ่ผีน้อย เป็นแต่ เพียงจิตมันลงพริบนี้ว่างหมดเลย โลงหมดเลย มาเล่าให้ท่านฟัง ท่านก็พอใจ รู้สึกท่าน เมตตาดิ้นเต้นด้วย แล้วคราวหลังนี้ทำอีกจะให้เป็นอย่างนั้นมันไม่เป็น ไปกราบเรียน ท่านอีก ท่านเลยดูเอาเสียแหลกเลย มันเป็นบ้าอะไร เป็นแล้วมันก็แล้วไปแล้วมันเป็น ะไรอีก มันจะเป็นมันก็เป็นปัจจุบันของมัน แต่เราเป็นนี้เราคิดไว้เมื่อไรมันยังได้ท่านว่า มันจะเป็นมันก็เป็นของมันเองท่านว่า นี่ละอยู่ที่หนองผือเป็นหนหนึ่ง คล้ายคลึงกันกับ หลวงปู่มั่นเราเป็นที่ถ้ำสาริกา อันนั้นท่านมีผีใหญ่มา เราไม่มี ผีใหญ่ผีน้อยไม่มี

นั่นละการนั่งภาวนา เวลามันลงถึงแดนอัจฉรย์ อัจฉรย์จริง ๆ นะ โลกนี้ว่าง หมดเลย หมดเลย ไม่มีต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ความว่างนี้ครอบคลุมเลย นั่นละที่ว่า อัจฉรย์ จิตลงถึงแดนอัจฉรย์ถึงจริง ๆ เราเคยเป็นแล้วจึงพูดได้อย่างอาจหาญชาญชัย แต่ถ้ามันเป็นนั่นแล้วอย่าไปยึด เป็นแล้วมันผ่านไปแล้วให้ผ่านไป อย่าไปยึดมาเป็น อารมณ์ เวลาทำก็ให้ทำปัจจุบัน มันจะขึ้นแบบนั้นหรือขึ้นแบบใด มันจะขึ้นของมันเอง

ก็เป็นอย่างนั้น หลวงปู่มั่นท่านพิสดารมาก ท่านเป็นนิสัยโพธิญาณ ท่านปรารณาพุทธ
 ภูมิ ครั้นเวลาจะเข้าด้ายเข้าเข็มจิตจะหลุดจะพันไป สายพุทธภูมิผ่านเข้ามาถอยเสียๆ
 ท่านว่า ถอยเสีย จากนั้นมาก็เลยขอเรื่องพุทธภูมิ ขอแต่ความพันทุกอย่างเดียวกันก็พอ
 พอว่าจันจิตก็พุ่งเลย ทะลุได้เลย นั้น

พุทธภูมิขวางไว้ๆ พอจิตจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไรสายพุทธภูมิจะผ่านเข้ามา ระลึก
 สายพุทธภูมิแล้วก็ถอยจิตๆ ที่นี้มันอยากพันทุกซั้เป็นกำลังท่านว่า เอาละถึงจะเป็นพุทธ
 ภูมิไม่เป็นพุทธภูมิก็ขอความพันทุกอย่างเดียวกันแล้วพอ พอท่านปล่อยคำอธิษฐานเป็น
 พุทธภูมิจิตก็พุ่งเลย ท่านจึงได้พันทุกซั้ไป เพราะฉะนั้นลวดลายพุทธภูมิของท่านจึงมีอยู่
 ความรู้ของท่านพิสดารมากทีเดียว

ความรู้ทางด้านจิตตภาวนาพิสดารมากนะ ไม่ได้เหมือนนอกๆ เราไปที่ไหนก็
 เห็น เขาเห็นเราเห็น ไม่เห็นเป็นของแปลกอะไรเห็นอย่างนี้ ตาในเวลาตาใจมันออกเห็น
 มันไม่เป็นอย่างนั้น มันเห็นสิ่งที่เราไม่เคยรู้เคยเห็นด้วยตาของเรานะ แต่ใจนี้มันไปเห็น
 หมด ไปรู้ไปเห็นแล้วอมรับด้วยนะ พวกเปรตพวกผีพวกสัตว์นรกอเวจีมันก็
 เหมือนกับเราไปดูเรือนจำนั่น เรือนจำและนักโทษมันก็เห็นชัดๆ ปฏิเสธกันไต่ยังไต่
 เมืองเปรตเมืองผีมันก็แบบเดียวกัน เวลาไปเจอเข้าแล้วก็ยอมรับความจริงๆ มา

อย่างแม่ชีแก้วแก้ว แก่พิสดารมากนะ แก่ไปเห็นพวกผี แก่ไปดูพวกผี.บ้านผี
 ตรงบริเวณของผีเสวยกรรมไปเห็น แล้วก็ผีพวกกรงขังมันอยู่ในนี้ เป็นกรงๆ กรงขัง แก่
 ก็ไปถาม พวกนั้นอยู่สะดวกสบาย แล้วพวกนี้ทำไมจึงต้องถูกขังเอาไว้ล่ะ แก่ไปถามเขา
 ผีจำพวกหนึ่งถูกขังไว้ไม่ออกมาเพ่นพ่าน หัวหน้าผีเขาก็บอกว่า ผีเหล่านี้ผีอันธพาล
 ปล่อยออกไปไม่ได้ไปเพ่นพ่าน นั้นฟังซินะ ไปอาละวาดผีทั้งหลายให้ได้รับความทุกข์
 ความลำบากเพราะผีเหล่านี้ จึงต้องจับผีเหล่านี้มาขังเอาไว้ นี่ผีอันธพาล

แก่รู้แปลกๆ นะผู้เฒ่าแม่แก้ว ใครเคยได้ยินเมื่อไร อยู่ในวงผีก็ยังมีผีอันธพาล
 มีเรือนจำผีอีก ซังผีไว้ในเรือนจำพวกอันธพาล แก่พิสดารมากเรื่องความรู้อย่างนี้ แม่ชี
 แก่พิสดารมากทีเดียว เรื่องทายเรานี้ไม่ผิด ไม่มีผิดเลย ก็วัดเขาอยู่ทางโน้น บ้านอยู่
 ตรงกลาง วัดเราอยู่ทางโน้น เราจะไปไหนเราเป็นนิสัยของเรา เราไม่เคยยุ่งกับใคร จะ
 ไปไหนเราไปเลย พอเราไปทางโน้นบั้งทางนี้รู้แล้วนะ ไปแล้วนะวันนี้ ไปแล้วไปดูซิ ไป
 ดูเห็นแต่กุฎิ ไปแล้ว พอว่ามาแล้วมาจริงๆ อันนี้ไม่ผิดเลย แก่ทายทั้งการออกทั้งการ
 เข้าไม่มีผิด วันนี้มาถึงแล้วนะ ไปดูก็ถึงจริงๆ อันนี้แก่แม่ย่ามากไม่ผิด

นั่นละการภาวนาเป็นอย่างนั้นละแปลกๆ เรื่องที่แม่ย่าคือการเข้าการออกของ
 เรา ไม่มีผิดเลย พอฉันเสร็จแล้วเราจะไปไหนเราไปของเรา แะียบเดียวเตรียมของไปเลย
 ทางโน้นบอกแล้วนะบอกเพื่อนฝูงแล้ว ไปแล้วนะวันนี้ เย็นหมดเลยแถงนี้ เนาะ เวลาจะ

เปิดออกแกก็บอกว่าเย็นหมดเลยแถวนี่ ไปแล้ว ให้คนไปดู ไปแล้ว ถ้าเรากลับมาก็ มาแล้วนะวันนี้มาแล้ว เตรียมหุงข้าวหม้อหนึ่งไว้กับจิบหมาก อันนี้เป็นเครื่องหมาย ถ้า เรามามีหม้อหุงข้าวหม้อหนึ่งเท่านี้ แล้วก็จิบหมากมา พวกแม่ชีแม่ขาวมา เราไปเห็น อันนี้มาเราก็กาม แล้วหม้อข้าวกับจิบหมากนี้จิบทุกวันหรือ ไม่ได้จิบทุกวัน แล้วทำไม จิบ จิบเฉพาะท่านมา คุณแม่บอกมาถึงแล้ว ให้จิบหมากจิบพลู ถูกต้องเลยไม่มีผิดนะ มาถึงแล้วนะวันนี้ จิบหมากแล้วหุงข้าวหม้อเล็กไว้ประจำ แนะ มาถึงก็บอกมาถึงไม่ต้อง มาถามรู้แล้วทางนั้นมาถึงแล้ว พอออกไปแล้วก็บอกว่าไปแล้วนะวันนี้ ไปดู ไปแล้ว อย่างนี้แม่ย่า แม่ย่ามากเกี่ยวกับเรื่องการเข้าการออกของเรา

วัดเขาอยู่ทางโน้น บ้านอยู่ทางนี้ วัดเราอยู่ทางโน้น เราจะไปไหนมาไหนก็ไปของ เราเอง แต่เขาทราบทางโน้น แกก็ผ่านได้เร็วนะ ปี ๒๔๙๕ แกผ่านได้ เราไปที่นั่น ๙๔ ปี ๙๕ แกก็ผ่านได้ ๙๓ มาจำพรรษาหนองผือ ปีพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพแล้ว วัด หนองผือเป็นวัดที่มีบุญมีคุณต่อพระเถรทั้งหลายมาก เราจึงต้องย้อนกลับมาจำพรรษา ที่นั่น พอพรรษาที่ ๙๔ ก็ไปห้วยทราย ๙๔-๙๕-๙๖-๙๗ ไปอยู่ห้วยทราย ๔ ปีก็ลง ทางจันทน์ จากนั้นก็ย้อนมาสร้างวัดที่นี่

แม่ชีสมัยปัจจุบันก็มีแม่ชีแก้วเด่นมากความรู้แปลกๆ ต่างๆ แก่รู้กว้างขวางมาก ถึงขนาดพ่อแม่ครูจารย์มั่นไม่ให้ภาวนา เราไปนี้ห้ามไม่ให้ภาวนา แล้วท่านก็ยังทิ้งท้าย ไว้ด้วยว่า เอา ต่อไปจะมีผู้มาสอนท่านว่า ก็พอดีระยะแกลสนใจอยากภาวนามากที่สุด จนกระทั่งหนีจากผ้าไปบวช ก็พอดีเป็นจังหวะที่เราไป แกก็ผ่านได้ในระยะนั้น วันนี้มี เท่านั้นละไม่มีอะไร เอาละพอ...

(โรงพยาบาลวชิรพยาบาลขอเมตตาเครื่องมือการแพทย์ดังนี้ ๑. เครื่อง กระจกหัวใจจำนวน ๑ เครื่อง ๓๑๕,๐๐ บาท ๒. เครื่องทำฟันจำนวน ๑ เครื่อง ๔๓๘,๐๐ บาท ๒ รายการรวมเป็น ๗๕๓,๐๐๐ บาท) เออ ให้

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ